

Mến chúc mọi người một Mùa Xuân mới và Năm mới trong tuổi xuân trẻ thì trẻ mãi, trong tuổi hạc cao nhiều hay ít thì vẫn có sự tươi tắn như cành mai của Sư Mãn Giác trong bài thơ Xuân xin mượn của Ngài mà chúc:

Xuân khứ bách hoa lạc Xuân đi trăm hoa rụng
Xuân đáo bách hoa khai Xuân đến trăm hoa khai
Sự chực nhân tiền quá Chuyện đời qua trước mắt
Lão tòng đầu thượng lai Tóc già hiện trên đầu
Mạc vị xuân tàn hoa lạc tận Chớ bảo xuân tàn hoa rụng hết
Đình tiền tạc dạ nhất chi mai
Tối qua sân trước một cành mai.

Tạ Tài

**VÀ HÔM NAY VALENTINE DAY CỦA MỸ, XIN
MƯỢN BÀI BÁO NHẬN VỢ VALENTINE NÀY, ĐỂ
CƯỠI CHƠI.**

**Cơ quan Duy Trì Văn Hoá Việt thuộc Bộ Nghiên Cứu
Văn Hoá Việt Nam**

**(đăng tải trên Nguyệt San Truyền Thống số 17,
phát hành tháng 12 năm 1989)**

Lễ Valentine người da trắng tổ chức mỗi năm có một nguồn gốc từ Việt Nam xa xưa.

Theo một tài liệu nghiên cứu mới đây của cơ quan Duy trì văn hóa Việt thuộc bộ Nghiên cứu Văn Hóa Việt Nam, đăng tải trên nguyệt san Truyền Thống số 17, phát hành tháng 12 năm 1989 thì người Việt Nam chúng ta đã có lễ Valentine từ đời vua Hùng Vương thứ 8.

Nguyên thủy và cho đến bây giờ, người Việt chúng ta luôn quan niệm tình yêu phải là sự diễn tiến từ tình cảm trai gái cho đến sự gắn bó hình thành gia đình, sanh con đẻ cái để phát triển giống nòi. Đó là quan niệm rất thực tế mà tổ tiên chúng ta đã đúc kết thành chữ Va-lân-thai (Valentine) và tổ chức thành một ngày lễ hội rất lớn, vào những ngày đầu mùa Xuân khi hoa cỏ chớm đâm chồi nẩy lộc.

Vào ngày lễ này, các trai tráng và thiếu nữ tụ họp trong một khoảng đất trống thật lớn với những trò chơi đu tiên, đi trên thân gỗ tròn, bịt mắt bắt dê... Qua các trò chơi tạo sự tiếp xúc trực tiếp này mà các thanh niên thiếu nữ lựa chọn người vừa ý để tiến xa hơn.

Chữ Valentine là từ tiếng Việt mà thành. Chúng ta nên nhớ ngôn ngữ Việt Nam là đơn âm, mỗi chữ đủ

diễn tả được điều muốn nói như: ăn, ngủ, thương, yêu, v. v. v. và để rút gọn một chu kỳ biến hóa, chúng ta ghép nhiều chữ lại cùng nhau thành một câu mới. Va-lân-thai (Valentine) được ghép lại từ chữ:

Va: Tiếng Việt cổ xưa để chỉ sự va chạm, gặp gỡ hoặc tiếp xúc

Lân: Diễn tả sự gắn gũi, gắn bó hơn lên như lân lộn, lân lóc,...

Thai: đây là kết quả của tình yêu sau hai giai đoạn Va và Lân. Đó là hình thành của bào thai, tượng trưng cho sự sống tương lai.

Do đó, Va-Lân-Thai hoàn toàn là của người Việt và có một ý nghĩa sâu xa như vậy.

Sau này khi sang giao dịch với nước ta, người Bồ Đào Nha đã học được ý nghĩa của lễ này và mang trở về Châu Âu truyền bá và được phát triển rộng rãi trong những vùng cực bắc là nơi lạnh lẽo quanh năm. Nhưng chỉ đến khi người Pháp sang đó hộ nước ta, họ mới bắt chước và đặt tên theo âm đọc Việt Nam từ chữ Va-Lân-Thai mà thành chữ Valentine ngày nay.

Chúng ta phải hãnh diện là dân tộc Việt Nam đã cống hiến một ngày lễ rất cao đẹp cho toàn thế giới phải noi theo.